

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सिंहं हिसं केसरिणं सटावतं नगराजं ॥ ५० ॥ स्रोतोभ्यश्चक्षुरादिरंध्रेभ्यः तेजसोर्विषोमेज्ज्वालाः ॥ ५१ ॥ स्वरदूषणं
 रामस्तु पुनराशंक्यपौरजानपदागमं ॥ प्रविवेश महारण्यं शरभंगाश्रमं प्रति ॥ ४० ॥ सत्कृत्य शरभंगं सदंडकारण्यमाश्रितः ॥ नदीं गोदावरीं रम्यामाश्रित्य न्य
 वसत्तदा ॥ ४१ ॥ वसतस्तस्य रामस्य ततः शूर्पणखाकृतं ॥ खरेणासीन्महद्वैरंजनस्थाननिवासिना ॥ ४२ ॥ रक्षार्थं तापसानां तुराघबोधर्मवत्सलः ॥ चतुर्दशस
 हस्राणि जघान भुविराक्षसान् ॥ ४३ ॥ दूषणं च खरं चैव निहत्य सुमहाबलौ ॥ चक्रे क्षेमं पुनर्धीमान् धर्मारण्यं सराघवः ॥ ४४ ॥ हतेषु ते पुरक्षः सुततः शूर्पणखा
 पुनः ॥ ययौ निरुत्तनासोष्ठीलं कां भ्रातुर्निवेशनं ॥ ४५ ॥ ततो रावणमभ्येत्य राक्षसीदुःखमूर्छिता ॥ पपात पादयोर्भ्रातुः संश्रुष्करु धिरानना ॥ ४६ ॥ तां तथा वि
 कृतां दृष्ट्वा रावणः क्रोधमूर्छितः ॥ उत्पपाता सनात्क्रुद्धो दंतैर्दंतानुपस्पर्शन् ॥ ४७ ॥ स्वानमात्यान् विस्तृज्याथ विविक्तेतामुवाच सः ॥ केनाप्येवं कृता भद्रे माम
 चित्यावमन्य च ॥ ४८ ॥ कः शूलं तीक्ष्णमासाद्य सर्वगात्रैर्निषेवते ॥ कः शिरस्यग्निमाधाय विश्वस्तः स्वपते सुखं ॥ ४९ ॥ आशीविषं घोरतरं पादेन स्पृशतीह कः ॥
 सिंहं केसरिणं कश्चिदंष्ट्रायां स्पृश्यतिष्ठति ॥ ५० ॥ इत्येवं ब्रुवतस्तस्य स्रोतोभ्यस्तेजसोर्विषः ॥ निश्चेरुर्दत्यतो रात्रौ दक्षस्येव स्वरंधतः ॥ ५१ ॥ तस्य तत्सर्वमाच
 ख्यौ भगिनी रामविक्रमं ॥ स्वरदूषणसंयुक्तं राक्षसानां पराभवं ॥ ५२ ॥ सनिश्चित्य ततः कृत्यं स्वसारमुपसांत्य च ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमे राजा विधाय नगरे विधिं ॥
 ॥ ५३ ॥ त्रिकूटं समतिक्रम्य कालपर्वतमेव च ॥ ददर्श मकरावासं गंभीरोदं महोदधिं ॥ ५४ ॥ तमतीत्याथ गोकर्णमभ्यगच्छद्दशाननः ॥ दयितं स्थानमव्यग्रं शू
 लपाणेर्महात्मनः ॥ ५५ ॥ तत्राभ्यगच्छन्मारीचं पूर्वा मात्यं दशाननः ॥ पुरारामभयादेव तापस्यं समुपाश्रितं ॥ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रा
 मोपाख्यानपर्वणि रामवनाभिगमने सप्तसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मार्कण्डेय उवाच मारीचस्त्वथ संभ्रांतो ह
 द्ध्वारावणमागतं ॥ पूजयामास सत्कारैः फलमूलादिभिस्ततः ॥ १ ॥ विश्रांतं चैनमासीनमन्वासीनः सराक्षसः ॥ उवाच प्रसृतं वाक्यं वाक्यज्ञो वाक्यकोविदं ॥ २ ॥
 न ते प्रकृतिमान्वर्णः कच्चित्क्षेमं पुरेतव ॥ कच्चित्प्रकृतयः सर्वा भजंते त्वां यथापुरा ॥ ३ ॥ किमिहा गमने चापि कार्यं ते राक्षसेश्वर ॥ कृतमित्येव तद्विद्विद्यद्यपि स्यात्सु
 दुष्करं ॥ ४ ॥ शशंस रावणस्तस्मै तत्सर्वं रामचेष्टितं ॥ समासेनैव कार्याणि क्रोधा मर्षं समन्वितः ॥ ५ ॥ युक्तं तत्पराभवसहितं ॥ ५२ ॥ विधिरक्षा ॥ ५३ ॥ पुरारामभयात् विश्वामि

प्रयत्नप्रसंगेन जातान् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इत्यारं नै० भा० सप्तसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥

॥ ७३ ॥ मारीच इति प्रसृतं पुष्करार्थवत् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥